

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Illvstrivm Scriptorvm Religionis Societatis Iesv Catalogvs

Ribadeneyra, Pedro de

Antverpiæ, M. DC. VIII.

A.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68452](#)

prehensione, vt non humana doctrina, sed diuinitus infusa videatur. Scripsit præterea *Epistolam de Religiosa obedientia*, ad Lusitanæ Socios ac filios, tam perfectam & omnibus expletam numeris, vt omnium præceptionum instar sit, quæ de obedientia traduntur. Obiit vir sanctissimus Romæ, pridie Kal. Augusti, Anno salutis M. D. LVI. ætatis LXV. confirmati à Sede Apostolica Ordinis XVI.

ACHILLES GAGLIARDVS patria Patauinus, vna cum Leonetto & Ludouico germanis fratribus, maximus ipse natu, ad vexillum CHRISTI conuolauit, nostramque SOCIETATEM ingressus est anno salutis millesimo quingentesimo sexagesimo, cum ætate, nobilitate, humanarum litterarum cognitione floreret, & in Academia Patauina magnam sui expectatione excitasset: grauiores deinceps disciplinas, Philosophicas nimirū, & Diuinæ excoluit, atque etiam explicauit nostro in Romano Collegio, acutè ac pereruditè; insignisque & Philosophus & Theologus est habitus. Tum Roma Superiorum iussu Mediolanum commigravit, ubi sacram item Theologiam interpretatus est: domusque Professorum sancti Fidelis curam suscepit; quam, ut & domum Professorum Venetam, laudabiliter administrauit. Scripsit hactenus

Catechismum Italicè, horratu B. Caroli Borromæi Cardinalis Tit. sancte Praxedis Mediolanensis Archiepiscopi. Scripsit etiam Latinè librum

De disciplina hominis interioris, in quo & Iustificationem hominis à peccato, & tentationes, atque mili-

militiam iustorum, & progressum in gratia, & habituum malorum extirpationem, & mortificationem vitiosorum affectuum diligenter persequitur: quæ omnia ad Viam pertinent purgatiuam. Præterea omnium virtutum tractationem complectitur, quæ ad Viam spectant illuminatiuam: denique illa etiam exactè explicat, quæ Via, ut dicitur, unituæ seu mysticæ propria sunt.

ADAMVS TANERVVS, natione Germanus, patria Oenopontanus. Scripsit,

De Verbo Dei scripto & non scripto, &c., De Indice contraversiarum fidei.

De bonorum operū necessitate, utilitate, & meritis.

Relationem compendiariam de initio, processu & fine colloqij Ratisponensis, habiti anno Salutis 1602. inter Catholicos Theologos, & Ministros hæreticos, oppositam vanis rumoribus, qui de hac ipsa re, opera & studio hæreticorum passim in vulgus sparsi sunt. Item,

Aduersus Egidij Hunniij calumnias. &c.,

Defensionem Ecclesiastice libertatis cōtra Venetos.

ADRIANVS ADRIANI, natione Belga, patria Antuerpiensis, vir valdè religiosus ac pius, qui Louanijs antequam Societas haberet Collegium, nostrum curam per multos annos administravit, & sancte vitam finiuit ipso Festo S. Lucæ, anno M D LXXXI. totius Academiæ Louaniensis humeris elatus. Scripsit Flandricè,

In orationem Dominicam, & libellum pium qui Mons spiritualis appellatur.

Item tres tractatus omnibus Ecclesiasticis & secularibus perutiles, quorū primus est *De vita actua*, secundus *De bonis temporalibus*, & ipso corpore

mortali hominis , tertius *De operibus misericordiae.*

Item libellum *De confessione.* &

De inspiratione seu interna locutione Dei. Qui duo Latinè, interprete G. Brunesio, Coloniæ exierunt.

De origine & progressu vita monastica.

De obedientia, & quomodo subditus se gerere debet erga Prælatum, & Prælatus erga subditum.

De paupertate Evangelica.

De semel in anno, sèpiùs, & quotidie communicando, & de meritoria abstinentia à sacra communione.

A D R I A N V S B R V N V S natione Gallus ,
scripsit

Relaxationem spiritus, rythmis Gallicis in gratiam castæ poëseos studiosorum, & iuuentutis Catechismo informandæ.

ADRIANVS IVNGIVS natione Polonus , patria Plonsensis, florente adhuc ætate, anno salutis M. D. LXXII. mundo nuntium remisit, & nostræ se Societati addixit, in qua cum pietate suique victoria egregiam eruditionem coniunxit. est enim helluo librorum , & in legendō scribendoque assiduus , & concionandi peritus artifex. Scripsit hactenus,

Artes & imposturas noui Euangeli Magistrorum.

*Confutationem Epistolæ Ioannis Capij Pseudominiſtri, primum Lutherani, deinde Picarditæ seu Calviniani, ac demum Anabaptistæ Samosateniani, in qua potissimum *De transubstantiatione panis & vi- ni in Eucharistiæ sacramento & adoratione, doctrina Catholica propugnatur, & usus huius Sacramen- ti sub una specie defenditur.**

Refutationem libelli aduersus Ministromachiam Stanislai Resci, à quodam Guilielmo Oximensi Scripti.

Synopsim

Synopsin noui Euangely, seu doctrinam, de moribus, fructibus, characteribus, & horrendis atq; im- placabilibus dissidiis Sectariorum huius temporis lib. 3. & hæc quidem Latinè Polonicè verò:

Quinquaginta duarum questionum à Pseudoeu- angelicis ministris in Polonia Iesuitis propositarum Analyſin, seu resolutionem in duas partes vel libros distinctam; in quorum priore centum quinquagin- ta sex luculenta illorum in eisdé questionibus men- dacia, in posteriore antiquitas Catholicæ religionis demonstratur. Huic operi accessit Refutatio libelli cuiusdam Calviniani aduersus sacras imagines.

ADRIANVS DE WITTE, alias CANDIDVS, na- tione Belga, patria Antuerpiensis, vir non minùs re- quam nomine candidus, & cùm aliis omnibus vir- tutibus ornatus, tuim maximè morum suavitate a- mabilis. Scripsit,

Libellum qui inscribitur *Traiectus in cælum, seu, Spiritale incundum monasteriolum, quem P. Adri- annus Adriani post mortem Auctoris euulgauit.*

ÆGIDIUS GONZALEZ DAVILA, natione Hispanus, patria Toletanus, in opido Burojon natus est anno salutis M. D. XXXII. Eius mater cùm Ægidium ge- staret, visa sibi videre est ex utero suo lucis radios erumpere, & circumquaque diffundi: quod cùm marito retulisset, ille, qui insignis erat medicus & Astrologus, filium quem paritura erat, multorum filiorum patrem fore prædixit, idque rei probauit euentus. Adolescens enim imberbis adhuc, & de- ceim arque octo dumtaxat annorum, cùm litteris nauaret operam Compluti, Societati se nostrę dedi- cauit, anno salutis M. D. LI. in qua vixit laudabili- ter, usque ad annum M. D. XCVI. ineunte, quo vix-

B 2 dum

dum sexagesimum quartum ætatis ingressus, nostræ mortalitatis exuum Madridi reliquit xv. Ianuarij, non sine magno nostrorum atque alienorum dolore. Fuit enim vir, in quo nescias quid primùm admirere, ingeniumne, an morum suavitatem; eruditio nem, an vitæ sanctimoniam; prudentiam in gubernando, an modestiam atque affabilitatem; asperitatem in se pœnitentiæ, an consuetudinis cū aliis iucunditatem. Sed cùm ingenuis artibus omnibus exultus esset ÆGIDIUS, tum verò excellenti Antiquitatis obseruatione ac memoria pollebat. Religionum omnium sacrarum Regulas, Statuta, Constitutiones perlegerat, & habebat in promptu: Concilia omnia memoria tenebat: sacra summorum Pontificum Decreta ad vnguem nouerat: exquisitas ac minimè vulgares Patrum sententias cū paucis callebat, eorumque volumina diurna nocturnaque manu versabat, si quando à grauioribus occupationibus esset otiosus. quod raro ei contigit; nam vix à carceribus ad studiorum metam peruererat, cùm obedientiæ iusu coactus est studia intermittere, & gubernandi in se onus suscipere. In prouinciis enim Castellæ, Tolerti, Bæticæ atque Aragoniæ, tum Provincialis tum Visitatoris munere functus est: Assistentis etiam apud P. Euerardum Mercurianū Praepositum Generalem: ad quod genus officij absens electus est ab vniuersa Cōgregatione generali, cùm captus ÆGIDIUS ab hæreticis in Gallia teneretur; in quorum manus ac furorem Roman ad Congregationem generale proficisciens inciderat, & tam gravioriter fuerat vulneratus, ut parum abesset ab extremo periculo. Atque vt paucis multa dicam, plurimum ÆGIDIÆ religio, industria, doctrina, ac prudenter,

dentia, ad conseruationem atque propagationem contulit Societatis. Scripsit, sed non edidit,

*Præclaras In librum exercitiorum spiritualium
B. P. nostri IGNATII Annotationes.*

Item *Explicationes nostrarum Regularum valde eruditas & religiosas.*

Instituti Societatis tum declarationem tum confirmationem.

Concilia generalia omnia exactè in Locos cōmunes rededit.

ÆGIDIUS SCHONDONCHVS, natione Belga, patria Brugensis, Duacensi in Academia publicè professus, vertit studiorum Antuerpiæ præfectus,

Sicam Tragicam soluta numeris oratione, ex Apologia P. Franc. Costeri aduersus calumnias Lugdunensium Batauorum in Societatem.

Meditatur opus ingens, magnæque expectationis, *Admirandorum seculi vnius.*

ALPHONSVS DEZA, natione Hispanus, patria Complutensis, Theologorum Scholasticorum nostro seculo lumen: cum summa apud omnes esset expectatione, multaque excellentis ingenij in Academia Complutensi dedisset argumenta, spes omnes seculi abrupta, & hærentis (vt D. Hieronymi verbis utrū) in salo nauicula funem magis præcidit quam soluit, sequaque totum in securissimum Religionis portam intulit, nosterque factus est anno salutis M. D. LVIII. Porro eadem in Complutensi Academia, viginti & eo amplius annos sacrā Theologiam professus est: ac D. Thomam Aquinatem explanauit, tanto ingenio, iudicio, perspicuitate, argumentorum pondere, vt omnium sapientium sententia nulli Theologorum secundus videretur. Erat enim Diuī

Thomæ sententiæ curiosus indagator, illustris interpres, acerrimus propugnator. Sed in ALPHONSO DEZA tam excellens eminebat Religio, tanta se effrebat atque omnes in partes effundebat virtus, ut in illo cum summo ingenio perfecta humilitas, cum perspicacissimo intellectu incensus certaret affectus; cum singulari doctrina admirabilis obedientia, & cum exquisita prudentia coniuncta esset sancta columbae simplicitas. Denique cum illū omnes susciperent, laudarent, in oculis ferrent; ipse solus se despiciebat, pro nihilo reputabat, omnium se pedibus subiiciebat. Quocirca & viuus tamquam doctrinæ & vitæ magister ab omnibus, etiam Magistris & Preceptoribus, habitus atque cultus est; & mortuus, ceu patens quidam defletus ab universitate Academia Complutensi anno salutis M. D. LXXXIX. quo vitam cum morte cōmutauit. Obiit xxiiij. Ianuarij Tolerti, cum Professæ domus nostræ gubernationem Prepositus sustineret, ac prudenter administraret, annum sexagesimum nondum ingressus. Quem in Catalogo nostrorum Scriptorum pono; quoniam, et si eius scripta nondum exierunt in lucem, multos tamen reliquit discipulos & scriptores, qui campos suos ex illius fontibus irrigarunt; & ab ALPHONSO DEZA sapienter tradita, luculentiter ipsi atque eleganter posteritati commendarunt. Extant ex DEZÆ Latina interpretatione Francisci Bergiae Gandiae Duci spia opuscula.

ALPHONSVS MONTOYA, natione Hispanus, patria Ocaniensis, Diœcesis Tolitanæ, annos natus viginti, Compluti Societatem nostram expetiuit, & admissus est xiv. mēsis Maij, anno salutis M. D. LVI. Qui postquam ad nostri instituti normam fuit eruditus,

ditus, & omnibus disciplinis Theologo dignis ex-politus, Burgis Logicam Philosophiamque Aristotelis professus est. Vir fuit per omnia moderatus atque excellenter doctus, sed in ea potissimum Theologiæ parte, quæ in consultatione de moribus, & cōscientiæ quæstionibus extricandis versatur, quam & Murciæ & Madriti cum laude docuit. Qui postquam Collegiorum Placentini & Complutensis Rectoris munus obierat, Præpositus prouinciæ Castellæ factus Vice-prouincialis, in Collegio Salmanticensi sanctè animam Deo reddidit, anno salutis M.D.XC. ætatis verò 54. Reliquit,

De votis Societatis insignem tractatum, in quo & Religiosorum votorum naturam enucleatè aperit, & contraria argumenta acutè refellit.

ALPHONSVS PISANVS, natione Hispanus, patria Toletanus, Philosophicis disciplinis excultus, ac Medicinæ sciens, nostram complexus est Societatem. Postea verò Romam anno salutis M. D. LIII. venit, vbi Aristotelem præclarè est interpretatus: inde in Germaniam missus, in Ingolstadiensi ac Dillingensi Academiis sacram Theologiam docuit; & in Poloniā profectus est, vbi strenuam operam Catholicae Ecclesiæ nauans, aduersus nouatores hereticos, illam labefactare conantes, scripsit,

Acta & Canones sacrosancti primi Oecumenici Concilij Nicæni, appositis sanctorum Patrum testimoniis, ad eorumdem Canonum commendationem & interpretationem pertinentibus; addita etiam responsione ad Capita Humonis Chies.

Scripsit præterea *De continentia ac celibatu Apostolico, de Ieiunio etiam; varios item atque eruditos Tractatus de questionibus fidei controversis, quos ex suis*

Suis lectionibus collegit, & tamquam Theses quasdam auditoribus disputandas proposuit.

Tandem legendi scribendiisque laboribus confectus, in senectute bona translatus est ad meliorem vitam, anno salutis M. D. XCVII.

ALPHONSVS SALMERON, natione Hispanus, patria Toletanus, à puero ad extremam senectutē omnem in litteris ætatem consumpsit. In Complutensi Academia parvulus Latinam Græcamque linguas exactè didicit: inde in Academiam Parisiensem profectus, Philosophicas ac Theologicas disciplinas diligenter excoluit; omniumq; Sociorum natu minimus, sese ad B. P. nostrum IGNATIVM socium adiunxit. Postea verò etate iam confirmatus, ac rerum cognitione auctus, vitae suæ cursum felicissimè tenuit. Maximas atque celeberrimas totius Italiæ ciuitates cōcionibus ac sacris lectionibus illustravit; plurimas ac laboriosas peregrinationes Dei causa suscepit. In superiorem & inferiorem Germaniam, in Poloniam item, & Galliam, à summis Pontificibus missus est: in Hibernia etiam Nuncij Apostoli munere functus. Synodo Tridentinæ sub Paulo III. sub Iulio item IIII. ac sub Pio IIII. sedis Apostolicæ nomine interfuit, in qua & *Orationem* habuit *de sancto Ioanne Evangelista* pereruditam, & ut illorum Pontificum Theologus, maxima cum eruditionis opinione, & audiētiū admiratione, sententias dixit. Hæreticorum perpetuus hostis, quos disputationibus, lectionibus, ac scriptis semper exagitauit ac fregit; Catholicæ fidei vbiique propugnator acerrimus. Postremò, cùm viribus exhaustus voce nō posset, stylo Dei Ecclesiæ prodesse non destitit, seseque totum ad scribendum contulit; Collegium-

legiumque Neapolitanum ad eam rem elegit, quod ipse fundauerat, auxerat, ornauerat; & nobilissimam ciuitatem Neapolitanam, scintillis errorum sensim hæreticorum fraude excitatis, eiusq; opera oppres- sis atque extinctis, imminentis pestis calamitate ac periculo liberauerat, illamque Societatis Prouinciam primus Præpositus Prouincialis administrauerat. Obiit Neapoli sapientissimus Pater, magno totius ciuitatis mœrore, Idib. Februarij, anno a Christo nato M. D. XCV. Vixit annos LXIX. menses quinque, dies quinque, ut in eius vita diximus: quā breuiter perstrinximus, & cum vita P. Iacobi Laynez secundi Præpositi Generalis coniunximus, Latinamque fecit And. Schottus. Scripsit,

*In Euangelia Tomos undecim, quorū diuisio est:
Prolegomenon in uniuersam Scripturam. Tom. I.
De incarnatione Verbi. Tom. I.*

De infantia & pueritia Christi. Tom. I.

De Historia Euangelica. Tom. I.

De sermone Domini in monte. Tom. I.

De Christi miraculis. Tom. I.

De Parabolis. Tom. I.

De disputationibus Domini. Tom. I.

De Sacrosancta Eucharistia & sermone Domini in eœna. Tom. I.

De Passione & morte Domini. Tom. I.

De Resurrectione & Ascensione Domini. Tom. I.

*Item Commentariorum in Acta Apostolorum.
Tom. I.*

*Prolegomenon in Epistolas Pauli, & Commentario-
rum in Epistolam ad Rom. Tom. I.*

In utramque Epistolam ad Corinth. & in Epist. ad Galatas, Ephes. Philipp. Coloss. Thessal. Tom. I.

In utramque Epistolam ad Timotheum, ad Titum, & Philemonem, & in Epist. ad Hebreos. Tom. I.

In septem Epistolas Canonicas. Tom. I.

Præterea Præludia in Apocalypsim.

Epistolas ad diuersos multas & varias.

Hæc omnia in xvi. Tomos distributa typis mandata sunt Mantue Carpetanorum, prælo Ludouici Sanchez, finisque impositus anno salutis M. DC. II. & Coloniae typis Gymnici M. DC. IIII.

Præter hæc scripsit P. Alphonsus Salmeron *in Decem priora capita lib. Genesios*, & multa alia controverfa contra hæreticos, sed præcipue *De Indulgentiis*, & *De Purgatorio*. quæ tamen in lucem nondum prodierunt.

ALEXANDER VALIGNANVS, natione Italus, patria Teramnensis, insigni corporis proceritate, ætate florens, Iurisprudentiæ scientia instructus, Cardinalis Altemps Auditor, Societatem nostram expetiuit Romæ, anno salutis M. D. LXVI. in eamque à P. Francisco Borgia Præposito Generali (me præsente) magnis precibus se admitti postulauit. Admissus est, probatus, & ad nostrum institutum conformatus, ac Theologicis litteris excultus, anno nostræ salutis M. D. LXXIIII. à P. Euerardo Mercuriano (qui in generalatu P. Francisco Borgiæ successerat) in orientis solis Indiam missus est, vt Visitatoris munus in remotissimis illis Provinciis obiret: vbi in hunc usque diem perseverat, magna nostrorum utilitate, populorum admiratione ac fructu, & Christianæ fidei propagatione. Perlustrauit namque Iaponenses Insulas, Chinam attigit; & totum illum longissimæ nauigationis tractum, qui inter Coam & Malacam interiaceret, & Visitator & Præpositus

positus Prouincialis s̄apenumero peragrauit. Scripsit hactenus,

Præclaros Commentarios ad Iaponios, ceterasque Indiae nationes Christianæ fidei mysteriis imbuendas.

Item Apologiam pro Societate IESV.

ANDREAS EUDÆMO IOANNIS, natione Gr̄ecus, patria Cydonius, Romæ Philosophiam publicè professus est; lingue vtriusq; iuxta peritus, ac Theologus egregius, summa & ingenij acrimonia & iudicij præstantia præditus, edidit,

Castigationem Lamberti Danaei, Caluiniani Ministri, pro Bellarmini Card. Controversiis.

ANDREAS FRYSIUS, natione Gallus, patria Parisiensis, cùm matura iam esset ætate, atque encyclopædiam sive omnium disciplinarum orbem absoluisset, Romæ anno salutis M. D. XLI. Societatem nostram amplexus est. Vir fuit non minus vite probitate, quam doctrinæ laude spectatissimus, Latinæ, Græcæ, atque Hebraicæ linguae peritissimus, Medicinæ, Iurisprudentiæ, Theologiæ cognitione insignis, Mathematicis scientiis instructus, præstans Musicus, præclarus Orator, Poëta summus: Versus ex tempore fundebat elegantes, doctos ac peracutos, de quocumque proposito argumento; multaq; successiuis horis, velut aliud agens, oratione astrepta numeris composuit, in quibus maximum elucet ingenium, & mira eruditio. In iis Echo est benè prolixa, ac supra mille versuum, *De Ecclesia calamitatibus* admiranda. Edidit,

Theses collectas ex interpretatione libri Genesios, quem Romæ exposuit in Collegio Societatis IESV.

Assertiones item Theologicas tum ad primam partem

tem D. Thomæ Aquinatis spectantes, tum verò ad omnes libros veteris ac noui Testamenti.

Prodierunt etiam in lucem, arguta & docta eius in Hæreticos Epigrammata, typis excusa Coloniae apud Godofridum Campensem anno salutis M. D. LXXXII. & apud Ioach. Trogn̄elium Antuerpiæ.

De copia item verborum & rerum versibus scripsit, tacito tamen nomine. Multa ex Græca lingua in Latinam transtulit. Poëtas nonnullos Ethnicos lasciuos, in his Martialē repurgauit, ut legi ab adolescentibus sine noxa possint. Multorum collegiorum Rector fuit, denique anno salutis M. D. LVI. è carnis mortalis ergastulo ad cælestem patriam commigrauit, Romæ.

ANDREAS SCHOTTVS, natione Belga, domo Antwerpia, natus anno salutis M. D. LIII. etatis XXXII. sacris iam Cæsaraugustæ initiatus, decurſisque studiorum spatiis, Artium magister, & lustratis Academiis, Louaniensi, Parisiensi, Complutensi, ac Salmantina, Societati nostræ adscribi, quod Deo militaret, sponte postulauit, voti reus pro salute patriæ concepti; ingressusque postridie Non. Aprilis, ipso Paschatis festo, quod transitum Hebreis significat, anno Verbi incarnati M. D. LXXXVI. ex ædibus Antonij Augustini Archiepiscopi Tarragonensis, qui in sequenti mense extremo vita decedens, in beatrum sedes commigrauit. SCHOTTVS iam Toleti triennio Græcas litteras professus erat, hinc Cæsaraugustam honoris gratia euocatur, postea Tarragonem: tirocinium, saeculo valere iussò, posuit Cæsaraugustæ, ac Valentia Edetanorum sacra studia tractauit, docuitque Socios Gandiae ac Romæ triennium post Franc. Bencium. Scripsit haec tenus,

Com-

*Commentarium in Auctorem de Viris illustribus
urbis Romæ.*

*Notas in Aurelium Victorem, à se erutum, eiusq;
Epitomen.*

*In Corn. Nepotem, seu Æmilium Probum De
Græcia Imperatoribus.*

In Pomponium Melam De situ orbis.

*Procli Chrestomathiam de Poëtica, è Græco Latini-
nam fecit, ac Scholiis illustravit.*

*Photij item Constantinopolitani Bibliothecam La-
tinè reddidit.*

*Vitas comparatas Aristotelis ac Demosthenis, per
Olympiadas ac Prætores conscripsit.*

*Vitam item Iacobi Laynez, ac Franc. Borgie, Ge-
neralium Societatis Præpositorum, ex Hispalicis
P. Ribadeneiræ Latinè dedit.*

*Laudationem funebrem in obitum Ant. Augu-
stini v. C.L.*

*Notas item vberiores in Seneca Rhetoris Suas-
tias & Controversias, expletis Græcis lacunis.*

*Plurima Græcè Latineque è tenebris eruit, aliá-
que meditatur, dum viuit valetque.*

ANDREAS VALLADERIVS, natione Gallus, pa-
tria Parisiensis, Latinè reddidit *Expostulationem*,
Apologeticam Lud. Richeomi, ad Henricum 1111.
Regem Galliæ, pro Societate, contra famosos libel-
los inscriptos *Ingenua & vera oratio, & Catechismus*
Iesuitarum.

ANNIBAL CODRETTVS, natione Allobrox, siue
Sabaudus, anno, ni fallor, salutis m. d. XLVI. Pa-
tauij (vbi ego illum docentem cognoui) dum arti
Medicinæ operam daret, Societati se nostræ addi-
xit: postea humaniores litteras (quarum cognitione
excel-

excelluit) multis in Collegiis nostris laudabiliter docuit: Prouincialis præterea Aquitaniæ Prouincia factus, multum laboris atq; operæ posuit in tuerda conseruandaq; Catholica religione. Scripsit Grammaticas institutiones: & ætate in senectutem præcipitata, obiit in Domino.

ANNIBAL FIRMANVS, natione Italus, patria Fa- nensis, vir iam maturus institutum nostrum secutus est: & quamvis aduersa valetudine semper conflatus, aliquorum Collegiorum tamen Rector fuit; & scripsit Italicè,

De iucunditate animæ opus elegans, & alterum ad Virbinatem Ducem, De vera animi magnitudine.

ANTONIVS D'AVEROVLT, natione Belga, agri Atrebaten sis, sacris iam initiatus, decursisque stu- diorum spatiis, Societati aggregari exoptauit: vo- tiique compos, scripsit Gallicè primùm,

Catechismum historicum, seu, vt ipse vocat, Flores exemplorum Christianæ doctrinæ accommodatos, ex SS. Patribus, Ecclesiasticaque historia, Tomis II. Duaci & Parisiis editos; meditaturq; nunc Latinè euulgare.

ANTONIVS FOLCARIUS, ex oppido Sancti Spi- ritus, quod est in Comitatu Niceæ, prope Prouinciam. Scripsit Italicè,

Vitam Sereniss. Eleonoræ Archiducissæ Austriæ, Ducissæ Mantuae.

ANTONIVS MARIA PARENTVCELLVS, natione Italus, patria Sarzanensis, adolescens Christum nostra in Societate secutus est: ac postquam bona- rum artium cognitione pectus compleuit, ter cur- riculum Philosophicum docendo confecit, magna nominis celebritate, mortuus est Romæ anno æta- tis

tis supra quadragesimum. Reliquit in *Aristotelem* Commentaria, quæ ab eruditis valdè probantur.

ANTONIUS POSSEVINVS, natione Italus, patria Mantuanus, ætate maturus, & humanioribus littoris perpolitus, omnibus spretis emolumenis (quæ propter egregium ingenium, linguarum cognitionem, atque hominis industriam, & multa illi & magna proponebantur) Societatem nostram complexus est anno salutis M. D. L X. Postea varias prouincias & regiones perlustrauit, multas ac periculosas peregrinationes Religionis causa suscepit: in Galliis permultum hæreticis grassantibus restitit: in Sueciam, Poloniam, Moscouiam, à summis Pontificibus missus est, magnisque laboribus, magna & difficultia cum summis Principibus negotia Sedis Apostolicæ nomine transagit. Scripsit hactenus,

Bibliothecam selectam de ratione studiorum, ad omnes disciplinas, & ad salutem cunctarum gentium procurandam, xvii. libris comprehensam.

Apparatum sacrum: in quo de scriptoribus, interpretibus, ac versionibus veteris & noui Testamenti, de Synodis item ac Patribus Græcis ac Latinis agit: & multiplicem variamque eruditionem Ecclesiasticam persequitur.

Notas diuini Verbi & Apostolica Ecclesiae, fidei ac faciei, aduersus responsum cuiusdam Dauidis Chytræi.

Commentarios Moscouie.

De atheismis hereticorum huins seculi.

Indicium de quattuor Scriptoribus, scilicet, de Philippo Nua, Ioanne Bodino, Philippo Mornæo, & Nicolao Machiauello.

Theologiam Catecheticam ad domesticos fidei instituen-

stituendos, vbi de pueris, & eorum scholis, ac Catechismum tradendi ratione agitur.

Epistolam ad Stephanum Battorum, Poloniae Regem, aduersus Andream Volanum Lituanius hereticum.

Epistolam de rebus Sueticis, Liuonicis, Mosconiticis, Polonicis, Transiluanicis.

Orationem habitam in funere Leonora Austeriaca, Mantua Ducis.

Vitam & mortem Ludonici Gonzage, Ducis Nurenenensis.

Sermonem habitum in Prouinciali Synodo Aquileiensi. Et hęc quidem Latinę. Italicè vero,

De sanctissimo sacrificio Missæ, à tempore Apostolorum celebrato, & ad consummationem seculi celebrando, & defensionem eiusdem libelli contra Petrum Viretum, & tres alias hereticos.

Responsionem Regi Septentrionali, qui in fide Catholica instrui voluit.

Militem Christianum.

Explicationem breuem Euangeliorum totius anni, sub nomine Nicolai Galerij, Colonię Latinę, & Brixię Italicę excusam.

ANTONIVS RUBEVS, natione Hispanus, patria Rodensis, adolescens, vnum & viginti annos natus, in Complutensi Academia ex turbulentis huius seculi fluctibus in nostrę Societatis portum appulsus est, anno salutis M. D. LXIX. Magnum hic acuti ingenij solidique iudicij specimen in studiis prębuit, atque eximios in litteris Philosophicis ac Theologicis processus fecit. Ex quo in Indiam occidentis Solis profectus, in Mexicana ciuitate (quę totius prouincię nouę Hispanię Metropolis & caput est) Philo-

Philosophicas disciplinas docuit primum, deinde sacram D. Thomę Theologiam vndecim annos docte est interpretatus. Denique in Hispaniam reuersus, edidit in *Aristotelis Logicam Commentarios*, & in *libros Physicorum*, qui quidem hactenus exierunt in lucem: alios parat in reliquos Aristotelis Philosophicos libros.

ANTONIUS TORRES, siue TORRENSIS, natione Hispanus, patria ex oppido Gumiel, Burgensis Diocesis, annum agens vicesimum secundum, est admissus in Societatem: in qua Philosophicas & Theologicas scientias didicit, & humanas feliciter docuit. Fuit vir praestanti virtute, & vita prosperitate insignis. Humi super afferem diu cubuit: cilicinam vestem, ad populum verba facturus, induebat; animalium zelo ardens, homines rudes atque agrestes libentissime erudiebat; ac bonis operibus plenus, Palentię decessit, anno salutis M. D. XCVI. etatis vero LXII. Scripsit,

Traetatum admodum pium *De institutione Christiani hominis*, in quinque libros distributum.

ANTONIUS VELLESIVS, natione Lusitanus, Eborę studiorum Societatis Prefectus, eruditum euulgauit in *Emanuelis Aluari Grammaticam Commentarium*, exemplisque e probis auctoribus illustravit.

ARNOLDVS SOPHORIVS, natione Gallus, patria Bearnensis, in Collegio Parisiensi sacre Theologie Professor fuit, vir insigniter doctus. Scripsit,

Opus accuratum *De locis noui Testamenti ab hereticis nostri temporis corruptis*, sed quod, morte praeuentus, euulgare non potuit.